

Znak: Fn.3020.B.114.2018

INTERPRETACJA INDYWIDUALNA
PRZEPISÓW PRAWA PODATKOWEGO
w zakresie podatku od nieruchomości

Na podstawie przepisów art. 14c, art. 14d i art. 14j § 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2018r. poz. 800 z późn. zm.), art. 1a ust. 1 pkt 2, art. 1c i art. 2 ust. 1 pkt. 3 ustawy z dnia 12 stycznia 1991r. o podatkach i opłatach lokalnych (Dz. U. z 2018r., poz. 1445 z późn. zm.) po rozpatrzeniu wniosku Województwa Świętokrzyskiego o wydanie interpretacji indywidualnej w zakresie podatku od nieruchomości Burmistrz Miasta i Gminy w Kunowie stwierdza, że stanowisko Wnioskodawcy przedstawione we wniosku z dnia 21 września 2018r. (data wpływu do Urzędu Miasta i Gminy Kunów: 27 września 2018r.) znak: DSI - III.052.5.91.2018, jest prawidłowe.

UZASADNIENIE

Wnioskiem z daty 21 września 2018r. (data wpływu: 27 września 2018r.) do tutejszego organu podatkowego wpłynął wniosek Województwa Świętokrzyskiego o wydanie interpretacji indywidualnej w zakresie podatku od nieruchomości.

We wniosku przedstawiono następujący stan faktyczny: Województwo Świętokrzyskie realizuje projekt „Sieć Szerokopasmowa Polski Wschodniej – województwo świętokrzyskie”.

Cele strategiczne projektu obejmują:

- przyspieszenie tempa rozwoju społeczno-gospodarczego Polski Wschodniej w zgodzie z zasadą zrównoważonego rozwoju,
- zapewnienie rozwoju społeczno-gospodarczego Województwa Świętokrzyskiego,
- powiększenie obszaru, gdzie jest możliwy dostęp do Internetu szerokopasmowego,
- zwiększenie ilości mieszkańców województwa, którzy zyskają dostęp do Internetu.

W ramach projektu na terenie Województwa Świętokrzyskiego zrealizowany został obiekt w postaci sieci telekomunikacyjnej, będącej siecią internetu szerokopasmowego, obejmującej tereny gdzie dostęp do stałych i szybkich łączy był mocno utrudniony lub niemożliwy. Sieć została zrealizowana z udziałem dofinansowania ze środków UE. Przy pomocy wybudowanej sieci telekomunikacyjnej, w ramach obecnie trwającej drugiej fazy projektu, zapewniany jest dostęp szerokopasmowy za pośrednictwem lokalnych operatorów telekomunikacyjnych zwanych operatorami sieci dostępowych.

Za dostarczanie sieci telekomunikacyjnej, zapewnianie dostępu do infrastruktury telekomunikacyjnej oraz świadczenie z wykorzystaniem powierzonej sieci telekomunikacyjnej usług na rzecz operatorów sieci dostępowych odpowiedzialny był operator infrastruktury, na podstawie zawartej z Województwem Świętokrzyskim umowy o partnerstwie publiczno-prywatnym. Podmiot wyłoniono w postępowaniu konkurencyjnym z zastosowaniem przepisów ustawy z dnia 29 stycznia 2004r. Prawo zamówień publicznych (Dz. U. z 2018r. poz. 1986 z późn. zm.). Składniki majątkowe stanowiące własność, w szczególności kanalizacja kablowa i łączy światłowodowe, udostępnione zostały na zasadzie dzierżawy. Aktualnie przedmiotowa umowa została rozwiązana.

Wobec takiego stanu rzeczy Województwo Świętokrzyskie zamierza samodzielnie dostarczać sieć telekomunikacyjną lub zapewnić dostęp do infrastruktury telekomunikacyjnej, a także świadczyć usługi na rzecz operatorów sieci dostępowych.

Województwo Świętokrzyskie wykonuje działalność w zakresie telekomunikacji zgodnie z przepisami ustawy z dnia 7 maja 2010r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych (Dz. U. z 2017r., poz. 2062 z późn. zm.) oraz na podstawie Uchwały Nr XLII/763/10 Sejmiku Województwa Świętokrzyskiego z dnia 25 października 2010r. Dodatkowo Województwo uzyskało wpis do rejestru jednostek samorządu terytorialnego wykonujących działalność w zakresie telekomunikacji.

W związku z powyższym wnioskodawca wniósł o wyjaśnienie, czy prowadzenie opisanej wyżej działalności w zakresie telekomunikacji polegającej na dostarczaniu sieci telekomunikacyjnej, w tym zapewnianiu dostępu do infrastruktury telekomunikacyjnej, a także świadczeniu z wykorzystaniem sieci telekomunikacyjnej usług na rzecz operatorów sieci dostępowych w ramach realizacji projektu „Sieć Szerokopasmowa Polski Wschodniej-województwo świętokrzyskie”, stanowiącej zadanie własne Województwa Świętokrzyskiego o charakterze użyteczności publicznej, powoduje powstanie po stronie Wnioskodawcy obowiązku podatkowego w zakresie podatku od nieruchomości od budowli zrealizowanej

w ramach projektu, a w konsekwencji obowiązku składania deklaracji na podatek od nieruchomości i opłacania tego podatku.

Stanowisko własne podatnika (wnioskodawcy):

Wnioskodawca powołując się na ustawę z dnia 12 stycznia 1991r. o podatkach i opłatach lokalnych (Dz. U. z 2018r. poz.1445 z późn. zm.) wskazał przedmiot opodatkowania wymieniając min. budowle, w dalszej części stanowiska przytoczył ich legalną definicję, a następnie powołał się na przepisy ustawy z dnia 7 lipca 1994r. Prawo budowlane (Dz. U. z 2018 r. poz. 1202 z późn. zm.), gdzie wymienione są przykładowe rodzaje budowli. W przekonaniu wnioskodawcy opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości podlegają budowle lub ich części, które są związane z prowadzeniem działalności gospodarczej.

Zgodnie z przepisem art. 14 ust. 1 pkt 15a ustawy z dnia 5czerwca 1998r. o samorządzie województwa (Dz. U. z 2018r.poz. 913 z późn. zm.) działalność jednostek samorządu terytorialnego w zakresie telekomunikacji mieści się w zakresie realizacji ich zadań własnych. Województwo Świętokrzyskie jest właścicielem sieci, a zarazem jednostką samorządu terytorialnego zarejestrowaną w rejestrze JST prowadzonej przez Urząd Komunikacji Elektronicznej wykonujący działalność w zakresie telekomunikacji niebędącej działalnością gospodarczą.

Wnioskodawca podał, że ustawa z dnia 7 maja 2010r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych przesądza, że wymienioną wyżej działalność należy zaliczać do zadań własnych o charakterze użyteczności publicznej jednostki samorządu terytorialnego. Wniosek o interpretację złożony przez Województwo Świętokrzyskie w tej części zawiera szczegółowe wyjaśnienie aktywności jednostek samorządu terytorialnego zarówno w sferze użyteczności publicznej jak i wykraczających poza tę sferę, możliwości jej podejmowania i prowadzenia. W tym przypadku ustawodawca przesądza, że działalność jednostek samorządu terytorialnego w zakresie telekomunikacji, będąca działalnością w sferze użyteczności publicznej, nie stanowi działalności gospodarczej. Działalność, o której mowa w art. 3 ust. 1 ustawy o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych wykonuje się zgodnie z przepisami ustawy z dnia 16 lipca 2004r. Prawo telekomunikacyjne, z tym, że prowadzenie tej działalności przez jednostkę samorządu terytorialnego (zarówno w ramach jej osobowości prawnej jak i w formie porozumienia, związku stowarzyszenia j.s.t., fundacji, której fundatorem jest jednostka samorządu terytorialnego, porozumienia komunalnego, spółki kapitałowej lub spółdzielni z udziałem j.s.t.) wymaga wpisu do rejestru jednostek samorządu terytorialnego wykonujących działalność w zakresie telekomunikacji.

Na poparcie stanowiska własnego Wnioskodawca przytoczył przykłady z orzecznictwa sądów administracyjnych prezentujących pogląd, że działalność jednostek samorządu terytorialnego w zakresie telekomunikacji nie stanowi działalności gospodarczej. Wnioskodawca wskazał min. na wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 13 stycznia 2017r. (sygn. akt: II FSK 2818/16), z którego wynika, że działalność jednostek samorządu terytorialnego w zakresie telekomunikacji nie stanowi działalności gospodarczej.

Ostatecznie zatem, zdaniem Wnioskodawcy, należy przyjąć, że opisana w niniejszym wniosku działalność, którą podejmuje Województwo Świętokrzyskie, mieszcząca się w granicach określonych przepisem art. 3 ust. 1 ustawy o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych, nie stanowi działalności gospodarczej. W związku z powyższym budowla realizowana w ramach projektu "Sieć szerokopasmowa Polski Wschodniej - województwo świętokrzyskie" nie jest związana z prowadzeniem działalności gospodarczej, ponieważ nie znajduje się ona w posiadaniu przedsiębiorcy lub innego podmiotu prowadzącego działalność gospodarczą, co za tym idzie nie podlega opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości. Oznacza to, że po stronie Województwa Świętokrzyskiego nie powstaną obowiązki składania deklaracji podatkowych.

W świetle obowiązującego stanu prawnego stanowisko Wnioskodawcy w sprawie oceny prawnej przedstawionego stanu faktycznego uznaje się za prawidłowe.

Zasady wymiaru, podmiot oraz przedmiot opodatkowania podatkiem od nieruchomości regulują przepisy ustawy z dnia 12 stycznia 1991r. o podatkach i opłatach lokalnych (Dz. U. z 2018r., poz. 1445 z późn. zm.) - zwana dalej również "u. o p.i o.l."

Zgodnie z brzmieniem art. 2 ust. 1 ww. ustawy opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości podlegają następujące nieruchomości lub obiekty budowlane:

- 1) grunty;
- 2) budynki lub ich części;
- 3) budowle lub ich części związane z prowadzeniem działalności gospodarczej.

Przepisy ustawy o podatkach i opłatach lokalnych definiują również pojęcie budowli. Stosowna definicja zawarta jest w przepisie art. 1a ust. 1 pkt. 2 u. o p.i o.l. Zgodnie z legalną definicją pod pojęciem budowli należy rozumieć „obiekt budowlany w rozumieniu przepisów prawa budowlanego niebędący budynkiem lub obiektem małej architektury, a także urządzenie budowlane w rozumieniu przepisów prawa budowlanego związane z obiektem budowlanym, które zapewnia możliwość użytkowania obiektu zgodnie z jego przeznaczeniem”. Budowla stanowi przedmiot opodatkowania podatkiem od nieruchomości jedynie w przypadku, gdy jest związana z prowadzeniem działalności gospodarczej, co wynika z art. 2 ust. 1 pkt. 3 ww. ustawy. Z dniem 17 lipca 2010 r. weszły

w życie zmiany do ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. Prawo budowlane. Zostały one wprowadzone przepisami ustawy z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych (Dz. U. z 2017r. poz. 2062 z późn. zm.). Zmianie uległa wówczas min. definicja budowli zawarta w ustawie z dnia 07.07.1994 r. Prawo budowlane oraz wprowadzone zostało pojęcie obiektu liniowego. Zgodnie ze zmienioną definicją budowli - takową jest także obiekt liniowy. Przepis art. 3 pkt. 3a ustawy Prawo budowlane zawiera legalną definicję obiektu liniowego jako obiektu budowlanego, którego charakterystycznym parametrem jest długość, w szczególności droga wraz ze zjazdami, linia kolejowa, wodociąg, kanał, gazociąg, ciepłociąg, rurociąg, linia i trakcja elektroenergetyczna, linia kablowa nadziemna i umieszczona bezpośrednio w ziemi, podziemna, wał przeciwpowodziowy oraz kanalizacja kablowa, przy czym kable w niej zainstalowane nie stanowią obiektu budowlanego lub jego części ani urządzenia budowlanego.

Definicja działalności gospodarczej zawarta w ustawie o podatkach i opłatach lokalnych odsyła do definicji zawartej w ustawie Prawo przedsiębiorców. Działalnością gospodarczą jest zatem zorganizowana działalność zarobkowa, wykonywana we własnym imieniu, w sposób ciągły.

Przytoczony wyżej przepis ustawy Prawo budowlane rzutuje także na definicję budowli zawartą w ustawie o podatkach i opłatach lokalnych. Z uwagi na odsyłanie przez ustawę o podatkach i opłatach lokalnych do przepisów Prawa budowlanego należy konsekwentnie uznać, że kable (przewody) znajdujące się w kanalizacji kablowej nie są obiektem budowlanym, ani częścią obiektu budowlanego, a więc nie stanowią budowli w rozumieniu ustawy o podatkach i opłatach lokalnych. Ustawodawca zastrzega również, że takie kable nie stanowią urządzenia budowlanego. Także poprzez ewentualną próbę uznania ich za urządzenie budowlane (związane z kanalizacją kablową) nie można potraktować ich jako budowli w rozumieniu ustawy o podatkach i opłatach lokalnych. Tym samym przewody (kable) wszelkiego rodzaju – choć dotyczy to przede wszystkim sieci telekomunikacyjnych – nie stanowią budowli, ani części budowli (kanalizacji kablowej) w rozumieniu przepisów ustawy o podatkach i opłatach lokalnych. Wartość przewodów nie podlega zatem uwzględnieniu w podstawie opodatkowania podatkiem od nieruchomości.

Przepis art. 2 ust. 1 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych stanowi, że podatkowi od nieruchomości podlegają: grunty, budynki lub ich części oraz budowle lub ich części związane z prowadzeniem działalności gospodarczej. Z punktu widzenia wysokości ciężaru ekonomicznego podatku, dużego znaczenia nabiera ustalenie, czy dana nieruchomość lub obiekt budowlany jest związany z działalnością gospodarczą. W przypadku budowli lub ich części ustalenie takie jest szczególnie doniosłe, ponieważ tylko te budowle, które są związane z prowadzeniem działalności gospodarczej podlegają

opodatkowaniu. Działalność Wnioskodawcy w zakresie telekomunikacji wykonywana jest zgodnie z ustawą o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych, a na mocy Uchwały nr XLII/763/10 z dnia 25 października 2010r. Sejmiku Województwa Świętokrzyskiego Województwo Świętokrzyskie uzyskało wpis do rejestru jednostek samorządu terytorialnego wykonujących działalność w zakresie telekomunikacji niebędącą działalnością gospodarczą. Działalność prowadzona przez Województwo Świętokrzyskie w zakresie określonym w art. 3 ust. 1 ustawy o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych należy do zadań własnych o charakterze użyteczności publicznej jednostki samorządu terytorialnego i nie stanowi działalności gospodarczej. Przesądza o tym przepis art. 5 ww. ustawy, przyjmując w istocie, że działalność, o której mowa w art. 3 ust. 1 ustawy o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych wykonywana przez jednostkę samorządu terytorialnego nie jest działalnością gospodarczą. Powyższe stwierdzenie znajduje potwierdzenie w orzecznictwie sądów administracyjnych, min. w wyroku WSA w Lublinie z dnia 16 maja 2018r. (sygn. akt: I SA/Lu 178/18) oraz wyroku WSA we Wrocławiu z dnia 13 kwietnia 2016r. (sygn. akt: I SA/Wr 2001/15).

W świetle obowiązującego prawa należy uznać, że Województwo Świętokrzyskie realizując zadania w zakresie telekomunikacji wynikających z art. 14 ust.1 pkt. 15a ustawy o samorządzie województwa nie jest zobowiązane do opłacania podatku od nieruchomości od budowli wchodzących w skład Sieci Szerokopasmowej Polski Wschodniej, wybudowanej w związku z realizacją projektu „Sieć Szerokopasmowa Polski Wschodniej – województwo świętokrzyskie”.

Niniejsza interpretacja wydana jest w oparciu o przepisy prawa podatkowego obowiązujące na dzień złożenia wniosku i dotyczy stanu faktycznego przedstawionego przez Wnioskodawcę.

Pouczenie

Zgodnie z art. 14c § 3 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997r. Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2018r. poz. 800 z późn. zm.) Stronie przysługuje prawo do wniesienia skargi na niniejszą interpretację przepisów prawa podatkowego do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Kielcach (ul.Prosta10, 25-366 Kielce). Skargę wnosi się po uprzednim wezwaniu na piśmie organu, który wydał interpretację w terminie 14 dni od dnia, w którym skarżący dowiedział się lub mógł się dowiedzieć o jej wydaniu - do usunięcia naruszenia prawa (art. 52 § 3 ustawy z dnia 30.08.2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi, Dz. U. z 2018 r. poz. 1302)

Skargę do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego wnosi się w terminie 30 dni od dnia doręczenia skarżącemu odpowiedzi organu na wezwanie do usunięcia naruszenia prawa, a jeśli organ nie udzieli odpowiedzi na wezwanie, w terminie 60 dni od dnia wniesienia tegoż wezwania (art. 53 § 2 ww. ustawy).

Skargę wnosi się za pośrednictwem organu, którego działanie lub bezczynność są przedmiotem skargi (art. 54 § 1 ww. ustawy) na adres: Burmistrz Miasta i Gminy w Kunowie, ul. Warszawska 45a, 27 - 415 Kunów

BURMISTRZ

mgr Hanna Łodej

10 4 10

10 4 10

10 4 10

10 4 10